

Eesti Keskkonnaühenduste Koda

Riigikogu majanduskomisjonile

Teie: 30.09.2021 e-kiri

Meie: 13.10.2021 nr 1-5/21/5197

Ettepanek planeerimisseaduse muutmise ja sellega seonduvalt teiste seaduste muutmise seaduse eelnõule 378 SE I

Täname võimaluse eest planeerimisseaduse muutmise seaduse eelnõu teemal kaasa mõelda. Eesti Keskkonnaühenduste Koda on esitanud oma [ettepanekud](#) ka varasemalt menetluses olnud versioonile. Jääme endiselt nende ettepanekute juurde ning toome meie jaoks pakilisena välja metsaseaduse muudatuse, mis pidanuks ühtlustama planeerimisseaduse ja metsaseaduse planeeringuga kaitsefunktsiooniga metsade määramist puudutavad sätted, mis aga praegu menetletavast versioonist on välja jäänud.

Täpsemalt oli eelnõuga kavas muuta metsaseaduse § 23.1 “Keskkonnaseisundi kaitseks määratud metsa majandamine” ning jätta sellest välja lauseosa „kokkuleppel maaomanikuga“. Muudetud kujul kattuks metsaseadus suuresti planeerimisseaduse § 75 lõike 1 punktiga 21, mis näeb ette, et üldplaneeringu ülesandeks on asula või ehitiste kaitseks õhusaaste, müra, tugeva tuule või lumetuisu eest või tuleohu vähendamiseks või metsatulekahju leviku tõkestamiseks lageraie tegemisel langi suurusele ja raievanusele piirangute seadmine. Eraldi kokkulepet inimeste vara ja tervise kaitseks mõeldud planeerimismeetmete rakendamine muudatuse kohaselt enam ei eeldanud.

Praegu menetluses oleva eelnõu seletuskirjas märgitakse põgusalt, et metsaseaduse muudatus on eelnõust välja jäetud, tulenevalt kooskõlastamisel esitatud märkustest. Eelnõule esitatud ettepanekutest nähtub, et Rahandusministeerium on sama meelt Planeerijate Ühingu seisukohaga, et nimetatud aladel raieõiguse reguleerimine ei saa toimuda vaid eeldusel, et omanikuga saavutatakse kokkulepe. Kuid arvestades valdkondliku ministeeriumi ja liitude (Erametsaliit, Omanike Keskliit) vastuseisu, on ministeerium metsaseaduse § 23¹ muudatuse eelnõust välja jätnud. Jääb ebaselgeks, kas riik kavatseb nimetatud sätetega kaasneva probleemiga tegeleda või jättagi see huvigruppide surve puutumata. Viimane oleks kindlasti õigusriigis kohatu lähenemine.

Rõhutame, et planeerimisdiskretsioon on kohalike omavalitsuste üks peamisi õigusi ja vabadusi põhiseadusliku enesekorraldusõiguse teostamisel (vt PS § 154 lg 1). Praegune olukord, kus omavalitsus peab hakkama PlanS § 75 lg 1 p 21 kohast ülesannet täites tegema planeerimisotsuseid vaid kokkulepete baasil metsaomanikega, samas kui kõigi teiste omanike õigusi puudutavad tingimused kehtestatakse planeerimismenetluse käigus kaasamise pinnalt, ei ole kooskõlas enesekorraldusõiguse ega võrdse kohtlemise põhimõttega.

Eesti Keskkonnaühenduste Koda teeb ettepaneku kavandatud metsaseaduse § 23.1 muudatus käesolevasse eelnõusse uuesti sisse viia. Leiame, et mõne huvigrupi vastuseis ei ole asjakohane põhjus probleemi lahendamata jätmiseks.

Lugupidamisega

/allkirjastatud digitaalselt/

Laura Uibopuu

Eesti Keskkonnaühenduste Koja koordinaator